

Dàn ý Nghị luận xã hội về học đi đôi với hành

a) Mở bài

- Nêu vấn đề nghị luận:
- + “Học đi đôi với hành” là một nguyên lý giáo dục quan trọng.
- + Suy nghĩ về mối quan hệ giữa "học" và "hành".

b) Thân bài

*** Giải thích thế nào là học đi đôi với hành?**

- Học là tiếp thu tri thức về phương châm lý thuyết, lý luận.
- Hành là sự vận dụng kiến thức học được vào thực tiễn đời sống và lao động sản xuất.

=> Học “đi đôi” kết hợp với hành cho nhận thức và hành động của con người có tính thống nhất, bổ sung cho nhau, làm cho cái ta học được trở nên sâu sắc và vững chắc, hành động của ta có cơ sở khoa học, sẽ trôi chảy, dễ dàng, có thể logic và sáng tạo, để đạt tới kết quả cao.

*** Vì sao học phải đi đôi với hành ?**

- Học đi đôi với hành là rất cần thiết và quan trọng với tất cả mọi người.
- Hành mà không đi đôi với học thường có kết quả thấp hoặc thất bại.
- Học lí thuyết mà không thực hành thì sẽ không hiểu được vấn đề, gây hậu quả lãng phí. Còn hành mà không học lí thuyết thì sẽ không đạt được kết quả cao.

*** Lợi ích của "Học đi đôi với hành"**

- Hiệu quả trong học tập, giúp ta nắm chắc kiến thức hơn, nhớ lâu hơn và hiểu sâu hơn những điều được học.

- Học đi đôi với hành sẽ soi sáng cho ta nhiều điều cụ thể và sinh động.
- Đào tạo nguồn nhân lực hiệu quả.
- Có nhiều cơ hội trong cuộc sống mà ta có thể vận dụng để hành những điều học được.
- Việc học sẽ không bị nhàm chán.

*** Bài học nhận thức và hành động**

- “Học đi đôi với hành” vừa là nguyên lý giáo dục vừa là phương pháp học tập hiệu quả.
- Để thực hiện nguyên lý này, mỗi người phải xác định cho mình mục đích học tập đúng đắn.

- UNESCO (Tổ chức Văn hóa Khoa học Giáo dục thuộc Liên hợp quốc) đã đề xướng “Học để biết, học để làm, học để chung sống, học để tự khẳng định mình”.

=> Học trở thành nhu cầu tự thân và chúng ta sẽ tìm mọi cách, mọi biện pháp, mọi cơ hội để vận dụng vào cuộc sống.

- Với động cơ, mục đích học tập đúng đắn, chúng ta mới có thể say mê học tập, nghiêm túc, chăm chỉ để tiếp thu đầy đủ nội dung, làm bài tập để củng cố, mở rộng bài học. Trên cơ sở nắm chắc bài học, chúng ta sẽ có điều kiện vận dụng vào thực tiễn.

- Học không chỉ ở trường lớp mà cả tự học, học bạn, học người thân, học đồng môn, đồng nghiệp. Hành không chỉ ở trong phòng thí nghiệm mà phải vận dụng vào cuộc sống hàng ngày, trong ăn ở, đi lại, giao tiếp và làm việc.

*** Phản đề**

- Phê phán lối học sai lầm:

+ Học chuộng hình thức

- + Học cầu danh lợi
- + Học theo xu hướng
- + Học vì ép buộc.

c) Kết bài

- Khẳng định học đi đ

ôi với hành là một phương pháp học hiệu quả

- Liên hệ bản thân: Bản thân em đã, đang và sẽ làm gì để phát huy hiệu quả của phương châm “Học đi đôi với hành” ?

Nghị luận xã hội về học đi đôi với hành ngắn gọn

Bài văn mẫu 1

Người xưa đã dạy lí thuyết không bằng thực hành giỏi. Vấn đề này luôn đúng trong mọi thời đại và được đúc kết trong câu nói: “Học đi đôi với hành”. “Học” là hoạt động tiếp thu những kiến thức cơ bản của nhân loại đã được đúc kết qua mấy ngàn năm

lịch sử. “Hành” là quá trình vận dụng những kiến thức tiếp thu được trong quá trình học vào thực tế và công việc hàng ngày.

“Học và hành” có nghĩa là học để làm cho tốt mọi nhiệm vụ được giao, học ở đây không chỉ là học trong sách vở mà còn phải học trong đời sống.

“Học với hành” giúp ta vừa chuyên sâu kiến thức lại vừa thông thạo, hoàn thiện những kĩ năng làm việc và Là học sinh chúng ta phải có ý thức đúng đắn trong việc học và hành, phải có thái độ nghiêm túc, học không đi với mục đích cầu danh lợi mà phải biết vận dụng sáng tạo vào thực hành. Chỉ có như thế thì hiệu quả học tập mới được nâng cao.

Bài văn mẫu 2

“Trăm hay không bằng tay quen”. Người lao động xưa đã dạy lí thuyết hay không bằng thực hành giỏi. Vấn đề này luôn đúng trong mọi thời đại và được đúc kết trong câu nói: “Học đi đôi với hành”.

“Học” là quá trình tiếp thu kiến thức được tích lũy trong sách vở, là trau dồi tri thức, mở mang trí tuệ, không để tụt lùi, lạc hậu.

“Hành” là ứng dụng lí thuyết đã học vào thực tiễn đời sống. Trong thời đại của khoa học phát triển như vũ bão, việc “học đi đôi với hành” càng được đặt ra một cách nghiêm túc. Học ở đây không chỉ là học trong sách vở, bó hẹp trong phạm vi nhà trường mà còn phải học trong đời sống. Ở lứa tuổi nào cũng phải không ngừng học tập, học mọi lúc mọi nơi. “Học không hành” là lối học hình thức với mục đích là hòng cầu danh lợi. Đó là lối học định hướng đến những mục đích tầm thường.

Bác Hồ từng khuyên thiếu niên: “Học tập tốt, lao động tốt” cũng là muốn gắn học với hành. Nếu học những điều nhảm nhí, vô bổ thì chẳng đem đến một ý nghĩa gì cho cuộc sống này. Những người biết kết hợp giữa học với hành sẽ đóng góp tài năng và đạo đức của mình để xây dựng, giữ gìn và phát triển đất nước. Qua đó ta thấy học với hành sẽ tạo nên những tri thức chân chính, tạo nên sự hòa hợp giữa nhân cách và chuyên môn.

Thật đáng trách những học sinh được đi học chỉ lo quậy phá, đua đòi trong khi còn rất nhiều viên ngọc sáng ngoài kia không được mài giũa mà mỗi ngày mỗi tối đi. “Học với hành phải đi đôi. Học mà không hành thì vô ích. Hành mà không học thì hành không trôi chảy”. Là học sinh chúng ta phải có ý thức đúng đắn trong việc học và hành, phải có thái độ nghiêm túc, phải biết vận dụng sáng tạo vào thực hành. Có như vậy hiệu quả học tập mới được nâng cao.

Nghị luận xã hội về học đi đôi với hành đầy đủ

Bài văn mẫu 1

Việt Nam là quốc gia có truyền thống văn hóa hiếu học. Cùng với bao nỗ lực học tập, tìm tòi và khám phá tri thức là những bài học kinh nghiệm về vấn đề học tập được đúc kết qua các câu tục ngữ, châm ngôn. Khi nói về phương pháp học tập hiệu quả, thế hệ ông cha đã thể hiện trong câu tục ngữ “Học đi đôi với hành”.

Câu tục ngữ “Học đi đôi với hành” là lời dạy về phương pháp học tập. “Học” thuộc về giai đoạn học tập lí thuyết còn “hành” là khâu thực hành, thực nghiệm thực tế. Câu nói này ý rằng: Song song với việc chúng ta tiếp thu tri thức thì còn cần tự trải nghiệm những vấn đề đó trong thực tế, tức là áp dụng lí thuyết để hiểu được tính đúng đắn trong thực tế. Câu nói cũng tương tự như ý nghĩa trong lời của Hồ Chí Minh: “Học để hành, học với hành phải đi đôi. Học mà không hành thì học vô ích, hành mà không học thì hành không trôi chảy”.

Câu nói “Học đi đôi với hành” chứa hai mặt của một vấn đề. Trước hết, ta phải thừa nhận, học lí thuyết rất quan trọng. Chính nhờ có học hành, mà con người mới thông tuệ trong mọi lựa chọn và giải quyết vấn đề của cuộc sống. Nói thì trừu tượng, nhưng thực tế lại rất đơn giản. Nếu anh muốn trồng một cái cây, anh phải có tri thức. Anh phải biết cái cây đó thuộc giống gì, cần chủ yếu những dưỡng chất gì, ưa nắng hay ưa bóng râm, có phù hợp với khí hậu thời gian này không... Ngay như với một đứa trẻ, chúng cần phải học. Nếu không học, chúng không thể xem đồng hồ, xem lịch, tính tiền, đếm ngày...

Mặt khác, học lí thuyết không thôi thì chưa đủ. Bạn cần phải thực hành nó, lí thuyết ấy mới tạo nên giá trị. Lại chuyện trồng cây, anh có kiến thức đấy, anh biết rằng cây này ưa nắng, ưa khô ráo đấy, thế nhưng anh không vận dụng. Anh cứ trồng đại cái cây vào một góc nào đó và tưới nhiều nước mỗi ngày. Cái cây đó liệu có lớn mạnh và phát triển, kết trái. Thưa: “Không!”. Anh có bằng luật sư xuất sắc nhưng anh chưa bao giờ một lần đứng trước tòa thử hùng biện, anh sẽ chỉ là “tiền sĩ giấy”. Một lãnh đạo đề ra lí thuyết phát triển xã hội vượt bậc nhưng không bao giờ bắt đầu thực hiện nó, đấy sẽ mãi là xã hội tựa “lâu đài trên mây”. Khâu “hành” là khâu quan trọng, nó quyết định giá trị của lí thuyết.

Chắc hẳn các bạn đã nghe nhiều đến những câu chuyện về thành công nhờ kết hợp hiệu quả lí thuyết và thực hành. Nhà khoa học Mỹ tên Benjamin Franklin (1706 – 1790) đã trở thành cha đẻ của thuyết cảm ứng tĩnh điện cũng là người phát minh ra cột thu lôi. Thành quả này xuất phát từ việc ông cố gắng chứng chứng minh lí thuyết của mình: điện sinh ra khi sét đánh. Franklin đã trải qua hàng chục cuộc thí nghiệm nguy hiểm để thu lại kết quả ấy. Ở Việt Nam, Chủ tịch Hồ Chí Minh chính là tấm gương điển hình nhất cho sự kết hợp linh hoạt giữa lí thuyết và thực tế. Từ việc tìm ra con đường cứu nước, Người đã mất cả đời để thực hành lí thuyết về “con đường” ấy. Và, rút cục Người đã đem vinh quang cho cả dân tộc, Người đã tạo ra những giá trị vĩ đại mà chưa ai có thể vượt qua.

Tri thức nhân loại hàng triệu năm qua hầu hết được đúc kết và truyền lại dưới dạng lí thuyết, được biểu hiện ở ngôn ngữ nói và chữ viết. Hi vọng lớp trẻ hôm sẽ học, đọc, nghe, tiếp nhận và thực hành trải nghiệm tích cực hơn. Hãy vận dụng câu nói “Học đi đôi với hành” một cách linh hoạt và đúng đắn nhất.

Bài văn mẫu 2

Bàn về phương pháp học tập, xưa nay có rất nhiều ý kiến. Mỗi ý kiến đúc kết một kinh nghiệm quý báu góp phần rút ngắn khoảng cách trong hành trình chiếm lĩnh tri thức của nhân loại. Học đi đôi với hành là một trong những phương châm đó. Từ xưa tới nay, mối tương quan giữa học và hành được nhiều người quan tâm, bàn

luận. Học quan trọng hơn hành hay hành quan trọng hơn học? Trước hết, chúng ta phải tìm hiểu xem học là gì? Hành là gì ?

Học là hoạt động tiếp thu những tri thức cơ bản của nhân loại đã được đúc kết qua mấy ngàn năm lịch sử. Chúng ta có thể học ở trường qua sự truyền thụ của thầy cô giáo; học ở bạn bè; tự học qua sách vở và thực tế đời sống. Mục đích của việc học là để làm giàu tri thức, nâng cao trình độ hiểu biết về nhiều mặt để có thể làm chủ bản thân, làm chủ công việc của mình, góp phần hữu ích vào việc xây dựng sự nghiệp riêng và sự nghiệp chung.

Hành là quá trình vận dụng những kiến thức đã tiếp thu được trong quá trình học vào thực tế công việc hằng ngày. Ví dụ như người thầy thuốc đem hiểu biết của mình học được ở trường Đại học Y Dược trong suốt sáu năm để vận dụng vào việc chữa bệnh cứu người. Những kiến trúc sư, kĩ sư xây dựng thiết kế và thi công bao công trình như nhà máy, bệnh viện, sân bay, nhà ga, công viên, trường học... Những kĩ sư cơ khí chế tạo máy móc phục vụ sản xuất trong lĩnh vực công nghiệp, nông nghiệp... Nông dân áp dụng khoa học kĩ thuật vào chăn nuôi, trồng trọt để thu hoạch với năng suất cao... Đó là hành.

Học để hành, có nghĩa là phải học để làm cho tốt. Thực tế cho thấy có học vẫn hơn. Ông cha chúng ta đã khẳng định: Bất học bất tri lí, có nghĩa là không học thì không biết đâu là phải, là đúng. Người có học khác hẳn người vô học không phải chỉ ở chữ nghĩa mà còn ở nhiều thứ khác như trình độ nhận thức, khả năng ứng xử trong giao tiếp xã hội, khả năng giải quyết công việc trong những tình huống phức tạp... Mục đích của việc học là để làm cho mọi công việc được thực hiện với chất lượng và hiệu quả cao hơn. Nếu chúng ta học những lí thuyết dù cao siêu đến đâu mà không vận dụng được vào thực tế thì đó chỉ là lí thuyết suông, tốn thời gian, tiền bạc mà vô ích, giống như truyện ngụ ngôn ngày xưa kể về người đàn ông mất bao công phu tìm thầy học nghề giết rồng để rồi suốt đời chẳng tìm thấy một con rồng nào cả.

Ngược lại, hành mà không học thì không thể trôi chảy. Không có lí thuyết soi sáng, chúng ta sẽ gặp khó khăn trong công việc. Nếu ta chỉ làm việc theo thói quen và kinh nghiệm thì tiến trình làm việc sẽ chậm và hiệu quả không cao. Cách làm việc cũ kĩ,

lạc hậu ấy chỉ thích hợp với những hình thức lao động giản đơn, không cần nhiều đến trí tuệ. Trong thời đại công nghệ khoa học kĩ thuật phát triển nhanh chóng và mạnh mẽ như ngày nay thì cung cách làm việc ấy không còn phù hợp nữa.

Muốn đạt được hiệu quả cao trong công việc, con người phải được đào tạo bài bản, nghiêm túc, đến nơi đến chốn theo từng chuyên ngành và trong suốt quá trình làm việc vẫn phải học tập, học tập không ngừng. Nắm vững lí thuyết, chúng ta mới có thể làm được những công việc phức tạp và tránh được những sai lầm đáng tiếc. Lí thuyết dẫn đường cho thực hành; thực hành bổ sung, hoàn thiện cho lí thuyết... Vì thế chúng ta không thể coi nhẹ vai trò vô cùng quan trọng của việc học mà phải đánh giá đúng mức mối quan hệ hữu cơ khăng khít giữa học và hành.

Ngày nay, phương châm học đi đôi với hành luôn được đề cao trong các cấp học nhưng việc thực hiện thì còn nhiều hạn chế.

Khi nói học đi đôi với hành là chúng ta đề cập đến mối quan hệ giữa lí thuyết và thực tiễn, Học đi đôi với hành có ý nghĩa thực sự quan trọng. Để đạt được hiệu quả cao, người học nên biết cân bằng giữa lí thuyết và thực tiễn sao cho hài hòa, hợp lí. Giữa lí thuyết và thực hành có mối quan hệ như hai chân của một con người, thiếu một chân thì con người chẳng thể đứng vững. Như vậy, học với hành giúp chúng ta vừa chuyên sâu kiến thức lại vừa thông thạo, hoàn thiện kĩ năng làm việc.

Có thể nói Bác Hồ là tấm gương tiêu biểu cho phương châm học đi đôi với hành. Bác đã từng khẳng định: lí luận phải đi đôi thực tiễn, lí luận mà không có thực tiễn chỉ là lí thuyết suông. Bác biết rất nhiều ngoại ngữ và sử dụng thành thạo không chỉ trong giao tiếp mà còn viết văn, viết báo bằng ngoại ngữ.

Những tác phẩm văn xuôi bằng tiếng Pháp như: Con rồng tre, Những trò lố hay là Varen và Phan Bội Châu... Tập thơ Nhật kí trong tù và những bài thơ chữ Hán mà Bác sáng tác là kết quả của quá trình học tập, rèn luyện lâu dài.

Học đi đôi với hành có ý nghĩa quan trọng và thiết thực đối với các ngành nghề, các môn kĩ thuật. Thật đáng tiếc cho những ai chỉ giỏi lí thuyết sách vở mà phải bó tay trước thực tiễn sinh động và phong phú hằng ngày của cuộc sống.

Học đi đôi với hành không chỉ bó hẹp trong nhà trường, không chỉ là một cách học để nắm vững kiến thức mà còn là sự vận dụng có hiệu quả những kiến thức ấy khi ra ngoài xã hội. Những gì được học phải đem áp dụng vào cuộc sống, chứ không phải học để biết rồi bỏ đó. Rất nhiều học sinh đã được học những lời hay ý đẹp trong trường nhưng khi bước ra đời thì lại có những ngôn từ hành động không đẹp, thậm chí đáng chê trách. Hãy biến những tri thức, những bài học cuộc đời đầy ý nghĩa mà ta thu nhận được từ sách vở thành hiện thực. Như vậy thì những kiến thức đó mới trở nên thật sự có ý nghĩa.

Học đi đôi với hành là một phương châm giáo dục đúng đắn và khoa học, đề cập đến một phạm vi khá rộng với những biểu hiện phong phú, đa dạng. Việc kết hợp giữa lí thuyết và thực hành có thể được tiến hành dưới nhiều hình thức khác nhau, ở những lĩnh vực khác nhau. Thông qua thực hành, người học nắm chắc lí thuyết hơn vì lí thuyết ấy được biến thành việc làm và được kiểm nghiệm trong thực tiễn.

Điều quan trọng nhất là làm sao đưa lí thuyết vào thực tiễn để được kiểm nghiệm, cụ thể hóa bằng những sản phẩm có thực. Chẳng hạn, khi học xong lí thuyết một kiểu bài tập làm văn, học sinh phải thực hành bằng một bài làm văn cụ thể. Đặc biệt đối với môn ngoại ngữ, học không thể tách rời với hành. Việc hiểu nghĩa từ sẽ có hiệu quả hơn nếu người học biết sử dụng từ thường xuyên trong bất cứ tình huống giao tiếp nào. Như vậy thì việc nhớ từ mới trở nên chính xác và bền lâu trong tâm trí người học. Nếu bạn chỉ chăm chú học thuộc các thì trong tiếng Anh, các cấu trúc ngữ pháp trong khung đóng sẵn, bạn sẽ khó nhớ và mau quên. Tuy nhiên, nếu đem lí thuyết ấy vận dụng vào thực tiễn nói hoặc viết, bạn sẽ nhớ lâu hơn rất nhiều. Một bài học của môn giáo dục công dân về tình bạn chúng ta chỉ nghe thoáng qua như một mớ lí thuyết giáo điều, thế nhưng nếu thầy, cô giáo cụ thể hóa những khái niệm gọi là chia sẻ, cảm thông, giúp đỡ, hi sinh... bằng thực tế cuộc sống quanh ta, chúng ta sẽ thấy bài học ấy cực kì sống động và giàu ý nghĩa.

Có người đã từng nói: Mọi lí thuyết đều màu xám, chỉ có cây đời mãi mãi xanh tươi. Tuy có phần cực đoan nhưng câu nói đó đã khẳng định đúng về giá trị của thực tiễn trong đời sống con người.

Quả thực, nếu học mà không có hành thì việc học chưa trọn vẹn. Lí thuyết mà không được đem ra thực hành thì đó chỉ là lí thuyết suông. Không có hành, người học dường như chỉ nắm lí thuyết một cách máy móc, nửa vời, dẫn đến kết quả là những kiến thức đó sẽ trở nên mơ hồ, không chắc chắn.

Một thực tế đáng buồn là từ trước đến nay, nhiều học sinh đã sai lầm trong cách học, dẫn đến hiệu quả không cao vì chỉ khư khư ôm lấy lí thuyết mà không chịu thực hành. Một phần do các bạn ấy chưa nắm được tầm quan trọng của phương châm học đi đôi với hành, một phần xuất phát từ tâm lí e ngại, lười hoạt động. Tuy nhiên, như trên đã nói, chúng ta phải biết kết hợp một cách hài hòa giữa lí thuyết và thực tiễn. Việc tuyệt đối hóa bất cứ một phương diện nào cũng sẽ phản tác dụng. Nếu quá đề cao lí thuyết, bạn sẽ rơi vào cách học máy móc, nặng nề, sách vở. Nếu thiếu những nền tảng lí thuyết cơ bản, bạn sẽ gặp nhiều khó khăn khi làm việc.

Học đi đôi với hành là kim chỉ nam cho mọi người trên con đường chiếm lĩnh đỉnh cao tri thức và tạo dựng sự nghiệp. Sinh thời, Chủ tịch Hồ Chí Minh rất quan tâm đến học và hành. Bác khẳng định: Học để hành, học với hành phải đi đôi. Học mà không hành thì học vô ích, hành mà không học thì hành không trôi chảy. Quan niệm trên là phương châm đúng đắn cho ngành giáo dục nước nhà nói chung và cho mỗi con người nói riêng.

Bài văn mẫu 3

Học là con đường duy nhất dẫn đến tri thức, học đưa con người đến với thành công. Bất cứ ai cũng đều phải học. Học rất quan trọng nhưng học đúng cách lại càng quan trọng hơn. Và 1 trong những cách học đúng và hiệu quả nhất là phải đi đôi với thực hành.

Vậy “học” có quan hệ như thế nào với “hành”? Học là trau dồi kiến thức, mở mang trí tuệ. Học là tiếp thu, đón nhận những kiến thức, kinh nghiệm trong sách vở và ngoài cuộc sống. Học là chinh phục và tìm hiểu. Còn “hành” nghĩa là thực hành, là vận dụng những kiến thức mình đã được học vào đời sống thực tiễn. Học với hành tuy hai mà một, học với hành ko thể tách rời nhau mà phải được siết chặt. Đã có học thì phải có hành, có hành thì trước hết phải học. Những người biết “học đi đôi với

hành” là những người luôn biết học hỏi, và tích cực vận dụng kiến thức của mình vào đời sống.

Quả thật, câu nói trên hoàn toàn đúng. Hành vừa là mục đích vừa là phương pháp học tập. Một khi đã tiếp thu kiến thức mà lại không thực hành, không vận dụng thì những kiến thức đó dần sẽ bị mờ nhạt. Học mà không hành thì xem như vô nghĩa. Chỉ có thực hành mới có thể biến những kiến thức được học thật sự là của mình. Ta đã hiểu rõ việc thực hành trong học tập là điều vô cùng quan trọng. Nhưng nếu như chỉ hành mà không học, thì liệu như thế có tốt không? Một khi đã không nắm vững kiến thức mà lại áp dụng vào thực tế thì công việc sẽ không bao giờ trôi chảy, thậm chí còn có thể gặp những điều không may. Hành mà không học thì sẽ bị mọi người khinh chê là đồ vô dụng. Vì lẽ đó, ta lại càng hiểu nhiều hơn về việc học đi đôi với hành.

Học ở đây không có nghĩa chỉ là học trong phạm vi nhà trường, mà học có nghĩa là học mọi lúc mọi nơi. Bất cứ ở đâu, bất cứ khi nào và bất cứ người nào ta cũng phải học hỏi. Cuộc sống như 1 sa mạc và ta là một hạt cát, biết bao nhiêu điều ta còn phải học. Vì thế, thực hành, áp dụng, giúp ta nhớ lâu hơn và thậm chí sẽ không bao giờ quên những gì mình đã học. Học hành không những cho ta mở mang kiến thức, mà còn giúp ta trau dồi đạo đức và những phẩm chất tốt đẹp. Những con người học hành tốt, là những con người đẹp đẽ và đáng được tôn trọng. Bên cạnh những cách học tốt, thì lại có những cách học rất đáng phê phán. Học qua loa, học cho có, học đối phó, rồi học vẹt... là những cách học của một số người hiện nay. Liệu họ có nhận ra được rằng, với những cách học ấy, thì những kiến thức mà họ vừa tiếp thu xem như trống rỗng. Nếu vẫn duy trì những cách học như thế thì họ sẽ chẳng bao giờ thật sự có kiến thức cho riêng mình. Và những cách học ấy là nguyên nhân dẫn đến những tiêu cực trong thi cử, là yếu tố gây nên những tật xấu.

Là một học sinh, cần phải nghiêm túc trong việc học. Học là phải hiểu, và hiểu là phải thực hành. Không học vẹt, học tủ, học qua loa cho có. Khi học xong thì cần phải ôn lại bài và làm lại các bài tập vận dụng để có thể nhớ được những bài vừa

học. Và một điều không thể thiếu là cần phải sáng tạo, mạnh dạn nói lên kiến thức và suy nghĩ của mình để góp phần cho việc học thêm tốt và thành công hơn.

Nói tóm lại, “học đi đôi với hành” là con đường lớn nhất dẫn ta đến với thành công. Học hành là việc vô cùng quan trọng, chỉ khi biết học hành đúng cách thì ta mới có thể vững bước trong học tập và trong cuộc sống.

Bài văn mẫu 4

Trong sự nghiệp xây dựng đất nước công nghiệp hoá-hiện đại hoá đất nước ngày nay, xã hội ta ngày một phát triển. Cùng với đó là sự hiểu biết về trình độ và khả năng chuyên môn là điều không thể thiếu của mỗi người. Tuy nhiên, đã có nhiều bạn trẻ hiện nay quá chú trọng vào việc học lí thuyết ở nhà trường mà đôi khi quên mất phải thực hành-một điều hết sức quan trọng. Mối quan hệ giữa học và hành một lần nữa được nhấn mạnh qua câu tục ngữ: “Học đi đôi với hành”.

Vậy chúng ta hãy tìm hiểu xem học là gì? Hành là gì? Mà lại có sự tương quan, liên kết với nhau như thế?

Học là hoạt động tiếp thu những tri thức của nhân loại đã được đúc kết qua mấy ngàn năm lịch sử. Chúng ta có thể học ở trường qua sự truyền thụ của thầy cô, học ở bạn bè; tự học ở sách vở và thực tế cuộc sống. Học để nâng cao trình độ hiểu biết của bản thân. Tuy nhiên khi học phải tóm lược kiến thức cơ bản để dễ nhớ, dễ vận dụng...

Hành là quá trình vận dụng những kiến thức đã học vào những công việc hàng ngày. Ví dụ như một bác sĩ đem những kiến thức tiếp thu được trong suốt quá trình đào tạo sáu, bảy năm ở trường đại học để vận dụng vào việc chữa bệnh cho mọi người. Những kiến trúc sư, kĩ sư xây dựng đem kiến thức đã học để thiết kế và thi công bao công trình như nhà máy, bệnh viện, trường học, công viên...để phục vụ đời sống con người. Học sinh vận dụng những điều thầy giáo dạy để làm một bài toán khó, một bài văn...Đó là hành.

Bác Hồ cũng đã từng khẳng định: Học để hành, có nghĩa là học để cho tốt. Thực tế cho thấy có học có hơn. Ông cha ta ngày xưa đã nói: Bất học, bất tri lí (Không học thì không biết đâu là phải, là đúng). Mục đích cuối cùng của sự học là nhằm phục vụ cho mọi công việc đạt hiệu quả cao hơn. Nếu học được lí thuyết dù cao siêu đến đâu chẳng nữa mà không đem ra vận dụng vào thực tế thì việc học ấy chỉ tốn thời gian, công sức, tiền bạc mà thôi.

Học kết hợp với hành không phải là vừa học vừa làm. Như khi ta học lí thuyết môn toán Lượng giác ở trường, ta thực hành những kiến thức đó bằng cách làm thật nhiều bài tập để nắm vững những lí thuyết ấy. Nói chung phương châm “Học đi đôi với hành” là hoàn toàn chính xác. Nếu không kết hợp học với hành thì không thể đạt được hiệu suất cao trong công việc được. Bởi trong công việc cái người ta cần, người ta quan tâm hàng đầu là sản phẩm-thành quả lao động chứ không phải là hiểu biết trên lí thuyết, một khi không đạt chỉ tiêu đó thì dầu cho có thành tích học tập tốt đến đâu thì ta cũng sẽ nhanh chóng bị xã hội đào thải, trở thành một kẻ thất bại đáng thương hại mà thôi. Như một học sinh học tập rất tốt, Điểm môn Công dân luôn cao, vậy mà khi ra đường trông thấy một bà lão ăn xin té ngã trên đường, không những không giúp đỡ mà ngược lại còn tỏ thái độ khinh thường ghê tởm bà ấy, thiếu thực hành về mặt học vấn thì có thể bù đắp lại chứ thiếu thực hành ở mặt đạo đức thì thật không thể chấp nhận được. Một ngôi nhà không hoàn hảo thì có thể tạm sử dụng hoặc xây lại, còn con người có đạo đức suy thoái thì chỉ là đồ vô dụng. Một khi gạo đã thành cơm, dù cho có chỉnh sửa thế nào thì cái ác tâm trong đầu cũng chẳng thể nào mất đi được chỉ có thể đầu thai chuyển kiếp khác thì mới có thể sống tốt được thôi. Những ví dụ đó đã phần nào cho ta thấy những tác hại của việc học mà không đi đôi với hành. Ngược lại, nếu bạn kết hợp tốt học với hành thì bạn sẽ đạt được nhiều thành tựu.

Trong giai đoạn xã hội phát triển với tốc độ nhanh như hiện nay thì tri thức con người là tiền đề vô cùng quan trọng. Lí thuyết mà gắn với thực hành thì sẽ thúc đẩy công việc, sản xuất một cách nhanh chóng và đạt hiệu quả cao hơn.

Thực tế cho thấy trong tất cả các cấp học ngày nay, phương châm học đi đôi với hành là hoàn toàn đúng. Những kiến thức mà ta tiếp thu được từ nhà trường, sách vở,... phải được áp dụng vào thực tế cuộc sống để sáng tạo ra những thành quả vật chất, tinh thần phục vụ con người.

Là học sinh trong thời gian học ở nhà trường, chúng ta cần phải chăm chỉ học tập kết hợp đi đôi với hành. Học bao gồm cả văn hoá, chữ nghĩa và kinh nghiệm cuộc sống để nâng cao trình độ văn hoá, tiếp thu nền khoa học và công nghệ hiện đại nhằm nâng cao nhận thức về chính trị xã hội. Và sau này, khi bước vào đời thì phải tiếp tục nâng cao trình độ hiểu biết, nâng cao chuyên môn để làm việc có hiệu quả hơn...

Tóm lại, câu phương châm “Học đi đôi với hành” đã nêu rõ tầm quan trọng của việc học kết hợp với hành. Thực hiện phương châm này đúng cách ta sẽ đạt hiệu quả cao trong học tập, tạo điều kiện thuận lợi cho sự nghiệp sau này, đồng thời góp phần tích cực vào việc xây dựng một đất nước phồn vinh tiến bộ...

Bài văn mẫu 5

“Học đi đôi với hành” là lời của người xưa đúc kết nhưng vẫn còn là bài học lớn của hôm nay và mai sau dành cho những ai thực sự cầu tiến bộ.

Học tập là công việc suốt đời đối với mỗi một con người. Lê-nin từng nói: "Học, học nữa, học mãi". Nhưng phải học như thế nào cho đúng? Dân gian ta đã từng nhắc nhở: "Học đi đôi với hành". Chúng ta cần hiểu như thế nào về phương pháp học này?

Học là quá trình chúng ta tiếp thu kiến thức của nhân loại. Nội dung học là các kiến thức nhân loại được chọn lọc (được phân loại thành khoa học tự nhiên và khoa học xã hội) cùng với đó là các kĩ năng, kĩ xảo tương ứng. Quá trình này nhằm đến một cái đích là làm phong phú những hiểu biết của con người, giúp phát triển vẹn toàn nhân cách và đặc biệt việc học trang bị cho mỗi chúng ta những kiến thức, những kĩ năng, kĩ xảo nghề nghiệp để từ đó tham gia vào hoạt động sản xuất của xã hội đem đến lợi ích cho bản thân, cho gia đình và cho đất nước. Như vậy, “học” ở đây được

hiểu là gắn với vấn đề lí thuyết. Người học giỏi thường được hiểu là người nắm được nhiều nội dung lí thuyết.

Bên cạnh đó, "hành" là thực hành, là quá trình vận dụng kiến thức vào cuộc sống, là đem những cái đã học được vào thực tế để kiểm tra độ đúng sai hay để làm sinh động nó. "Hành" có nhiều cấp độ: bắt chước người khác làm, làm lại theo những gì còn lưu trong trí nhớ, sáng tạo những cách thức hoạt động mới,... "Hành" được đến đâu, điều đó còn tùy thuộc vào tri thức mà bạn học được phong phú sinh động và sâu sắc đến bao nhiêu.

Trong việc học hàng ngày, tại sao lại cần "Học đi đôi với hành"? Vì chúng là hai mặt thống nhất với nhau, bổ sung cho nhau.

Như ta đã biết, nếu chỉ biết học lý thuyết mà không hề biết đến thực hành thì những lý thuyết ta học cũng chỉ là những tri thức chết, chúng không có tác dụng đối với đời sống. Đó là trường hợp nhiều học sinh Việt Nam đi thi học sinh giỏi quốc tế các môn khoa học tự nhiên. Chúng ta làm lý thuyết rất xuất sắc, thậm chí đạt điểm tuyệt đối. Nhưng khi thực hành, trong khi bạn bè các nước làm rất tốt thì chúng ta loay hoay hàng giờ, thậm chí phải bỏ cuộc. Đó cũng là trường hợp nhiều học sinh, sinh viên đạt kết quả học tập rất cao nhưng hoàn toàn không có kĩ năng sống thực tế. Họ không biết ứng xử sao cho hợp hoàn cảnh giao tiếp, không nấu được một bữa cơm, không tự viết được một lá đơn xin việc,... học như vậy chỉ phí phạm thời gian, công sức tiền bạc bởi thực tế học như vậy để làm gì nếu không thể ứng dụng vào đời sống? Như vậy, chúng ta không chỉ học lý thuyết mà còn phải biết áp dụng những lý thuyết đó phục vụ thực tế.

Mặt khác, có lúc những lý thuyết chúng ta đã được học khi đưa vào thực hành lại gặp phải rất nhiều khó khăn. Vì vậy, chúng ta phải biết kết hợp vừa học lý thuyết và thực hành nhuần nhuyễn những điều đã học. Có như vậy, thì những kiến thức chúng ta được học sẽ trở nên sâu hơn, giúp chúng ta nắm vững nguồn tri thức. Nếu chỉ học mà không thực hành thì tất cả cũng chỉ là lý thuyết. Chính vì vậy, học phải đi liền với thực hành, có như vậy ta mới có thể đem hết những gì đã học cống hiến phục vụ cho đất nước.

“Học đi đôi với hành” là lời của người xưa đúc kết nhưng vẫn còn là bài học lớn của hôm nay và mai sau dành cho những ai thực sự cầu tiến bộ.

Bài văn mẫu 6

Học tập vốn là một quá trình lâu dài và nhiều gian nan, vất vả. Bên cạnh sự chăm chỉ, cần cù, có một phương pháp học tập đúng đắn cũng là yếu tố giúp chúng ta đi đến thành công. Bàn về phương pháp học, mỗi người lại có một phương pháp khác nhau, phương pháp nào cũng đúc kết những kinh nghiệm quý báu hỗ trợ chúng ta trên con đường chiếm lĩnh tri thức. Trong số đó, học đi đôi với hành là phương pháp đã có từ lâu nhưng lúc nào cũng đem lại kết quả cao.

Trước hết chúng ta cần hiểu: học và hành có nghĩa là gì? Học là hoạt động tiếp thu tri thức đã có từ sớm của con người. Lúc nhỏ ta học đi, học nói. Lớn hơn, ta dần dần tiếp cận với biển tri thức mênh mông của nhân loại. Chúng ta có thể học qua sự chỉ dạy của thầy cô giáo, học từ sách vở, bạn bè, học từ thực tế. Học bao giờ cũng là công việc khó khăn, vất vả để làm giàu tri thức, nâng cao hiểu biết, làm chủ bản thân và làm chủ cuộc sống. Còn hành là việc áp dụng những kiến thức học được vào thực tế, vào công việc cụ thể.

Học và hành có mối quan hệ mật thiết trong cuộc sống, luôn đi đôi với nhau. Chúng ta không thể có học mà không có hành hay ngược lại. Học là quá trình tích lũy tri thức, là nền tảng của mọi công việc, vấn đề trong cuộc sống. Có thể coi việc học như gốc rễ của một cái cây, rễ có vững chắc thì cây mới phát triển tốt, đâm cành để nhánh, mạnh mẽ, cứng cáp trước sóng gió cuộc đời. Học sẽ là ngọn đèn soi sáng cho thực hành. Nhưng chỉ học thôi mà không áp dụng vào thực tế thì những kiến thức ấy sẽ trở thành vô ích, tốn công sức, tiền bạc, thời gian. Có câu nói: “Mọi lí thuyết đều là màu xám, còn cây đời thì mãi mãi xanh tươi”. Thực hành sẽ góp phần bổ sung, hoàn thiện cho kiến thức. Nhất là trong thời đại khoa học công nghệ ngày nay, thực hành tốt là một yêu cầu quan trọng đối với người lao động.

Bác Hồ đã từng khẳng định: Lí luận phải đi đôi thực tiễn, lí luận mà không có thực tiễn chỉ là lí thuyết suông. Bác đã áp dụng sáng tạo và hiệu quả chủ nghĩa lí luận Mác- Lênin vào thực tế đấu tranh của dân tộc ta, dẫn dắt nhân dân ta ra khỏi vũng

bùn nô lệ, thoát khỏi xiềng xích của áp bức bóc lột, giành lại độc lập tự do cho dân tộc. UNESCO cũng đã đề xướng phương pháp: “Học để biết, học để làm, học để chung sống, học để tự khẳng định mình”. Vì thế, chúng ta cần phối hợp hiệu quả, nhịp nhàng giữa học và hành để đem lại hiệu quả cao nhất trong công việc, chứng minh được năng lực của bản thân và góp phần xây dựng quê hương, đất nước.

Một thực tế đáng buồn hiện nay là nền giáo dục nước ta còn coi trọng lí thuyết mà kém tính thực hành. Điều này làm cho nền giáo dục chưa phát triển, chưa đáp được nhu cầu của xã hội. Nguyên nhân của hiện trạng này là do học sinh chưa ý thức được căn kể vai trò giữa học và hành. Mặt khác, nước ta còn nghèo nàn, chưa thể đầu tư nhiều dụng cụ, phòng thí nghiệm chất lượng cho các môn học.

Để thực hiện được phương pháp học đi đôi với hành, mỗi người học sinh cần xác định cho mình mục đích học tập đúng đắn. Có một mục đích học tập, học sinh sẽ chăm chỉ học hành, say mê tìm tòi kiến thức mới. Từ cơ sở kiến thức có sẵn, chúng ta cũng cần linh hoạt, khéo léo để áp dụng những kiến thức ấy vào thực tế, trong công việc.

Học và hành là hai phần không thể tách rời trong học tập cũng như trong bất cứ công việc nào của cuộc sống. Là người học sinh, chúng ta nên áp dụng học đi đôi với hành ngay trên ghế nhà trường, bao gồm cả kiến thức, văn hóa lẫn những kinh nghiệm từ thực tế đời sống.

Bài văn mẫu 7

Trong cuộc sống, mỗi con người chúng ta đều phải học tập để phát triển, hoàn thiện bản thân. Bàn về vấn đề học tập này, từ xa xưa, ông cha ta có câu: Học đi đôi với hành. Đây là một câu tục ngữ răn dạy con người ta bài học trong cuộc sống.

Trước hết, ta phải có những hiểu biết về câu nói. Vậy học là gì? Hành là gì?. Học là hoạt động tiếp thu tri thức bằng việc lắng nghe sự truyền thụ của người có kinh nghiệm hơn. Đó là quá trình con người ta học hỏi những điều mới mẻ và có ích như các kiến thức về khoa học kĩ thuật, đời sống xã hội và các lĩnh vực khác tùy vào định hướng và nhu cầu phát triển của mỗi người. Hành là thực hành, là vận dụng

những tri thức, kiến thức ta đã học vào một tình huống thực tế trong cuộc sống. Như việc ta học về các loài cây để áp dụng vào việc trồng trọt trong cuộc sống, học về công nghệ để có thể thông thạo sử dụng máy tính,...

Vậy vì sao người ta nói rằng: "học đi đôi với hành". Vì mục đích của việc học là chiếm lĩnh tri thức, nâng cao nhận thức, làm chủ cuộc đời của chính mình để thành công trong cuộc sống. Còn "hành" là việc vận dụng tri thức ấy trong cuộc sống thực tế, để giải quyết những vấn đề nan giải. Bên cạnh đó hành còn khiến chúng ta không quên đi những kiến thức đã học trong một quá trình dài. Việc học và hành luôn "đi đôi" với nhau, bồi đắp cho nhau tức mỗi người chúng ta phải học để làm việc cho thật tốt. Nếu chúng ta chỉ học mà không làm thì những kiến thức ấy chỉ có ý nghĩa là lý thuyết, sáo rỗng. Việc học tập suốt một thời gian dài sẽ trở nên uổng phí công sức, tốn kém tiền bạc. Ta không thể có được nhận thức tốt về xã hội, còn người và ứng xử. Còn nếu chúng ta thực hành mà không có học, thì trong quá trình làm việc rất khó khăn, nan giải khó có thể thành công nếu không có sự hiểu biết và sự chuẩn bị về mặt kiến thức. Tuy nhiên trong cuộc sống, không phải ai cũng có điều kiện đi học, họ thường làm những công việc chân tay, đơn giản không cần đến những lý thuyết hay kiến thức nhưng sẽ có những hạn chế nhất định. Khi xã hội phát triển, đời sống nâng cao thì những công việc trở nên lạc hậu, không theo kịp thời đại và hao tổn quá nhiều sức lực của người làm việc. Nếu muốn thành công và đạt được thành quả tốt như mình mong muốn thì ta phải kết hợp giữa học và hành, giữa lý thuyết và bài tập thực hành rèn luyện kỹ năng. Chính vì vậy học và hành luôn đi đôi với nhau, chúng có một mối quan hệ gắn kết chặt chẽ được đúc kết từ ngàn đời nay.

Học và hành quả thật là hai chuyện không hề đơn giản như nói suông. Nó đòi hỏi sự nỗ lực nhất định của con người. Cố gắng học hỏi những điều mới mẻ, những kiến thức được truyền thụ từ những thế hệ đi trước không bao giờ là thừa thãi. Nói vậy nhưng không có nghĩa là ta mãi đi theo bước chân của tiền bối, sao chép những kiến thức của họ mà trong học tập luôn phải có sự sáng tạo. Chính điều đó khiến ta hoàn thiện nhận thức, chuyên sâu hơn trong những lĩnh vực mà ta đang tiếp cận. Ngoài việc học hỏi thì con người ta phải sử dụng những kiến thức ấy để áp dụng trong những tình huống thực tế. Ta có thể sử dụng những kỹ năng giao tiếp học

được để đối thoại với những người xung quanh, thấu hiểu và sẻ chia với họ. Và khi những học sinh vừa được nghe giảng về tác phẩm trung đại, hãy áp dụng nó để làm các bài tập liên quan có lẽ điều đó sẽ giúp học sinh thành thạo hơn về kĩ năng viết văn và nhớ được các kiến thức đã học. Trong thực tế ta có thể kết hợp học và hành để tiến hành dưới nhiều hình thức, trong nhiều lĩnh vực sao cho phương châm ấy mang lại hiệu quả tốt nhất.

Bên cạnh những người đã thành thạo phương châm sống này thì vẫn còn nhiều người mắc phải những sai lầm trong quá trình tích lũy tri thức. Có thể họ học cho có, học để cầu danh lợi chứ không thực sự học đúng nghĩa. Còn có người họ không học mà luôn nghĩ thực tế sẽ dạy họ những bài học tốt hơn khi ngồi trên ghế nhà trường. Nhưng có lẽ, bạn sẽ phải trả giá đắt, vấp phải những vấn đề nan giải khó có thể giải quyết nếu thiếu hiểu biết.

Như vậy Học đi đôi với hành là châm ngôn sống, là kim chỉ nam định hướng cho chúng ta trong biển đời mênh mông đầy sóng gió bão bùng.

Bài văn mẫu 8

Trong sự nghiệp xây dựng đất nước công nghiệp hoá hiện đại hoá đất nước ngày nay, xã hội ngày một phát triển. Sự hiểu biết, trình độ khả năng chuyên môn là đòi hỏi không thể thiếu của mỗi người. Tuy nhiên nhiều bạn trẻ hiện nay quá chú trọng vào việc học lý thuyết ở trường mà đôi khi quên mất phải thực hành - một điều hết sức quan trọng. Mối quan hệ giữa học và hành một lần nữa được nhấn mạnh qua câu:

“Học đi đôi với hành”.

Học là sự hiểu biết, là vốn kiến thức của mỗi con người. Con người có học là con người biết suy nghĩ, có nhận thức, có sự hiểu biết. Hành là thực hành, thực hiện, vận dụng những lý thuyết đã học bằng việc làm thực tế. Học kết hợp với hành không phải là vừa học vừa làm. Cho giả dụ, nếu bạn vừa ngồi ăn cơm hay rửa chén vừa học bài thì thử hỏi bạn có thuộc nổi không? Sự kết hợp ta nói đến ở đây là việc thực hiện những lý thuyết đã học nhằm hiểu rõ, nắm vững những vấn đề mà phần lý

thuyết đó đề cập đến để có thể vận dụng chúng một nhanh chóng, chính xác trong thực tế sau này. Như khi ta học lý thuyết môn toán Lượng giác ở trường, ta thực hành những lý thuyết đó bằng cách làm thật nhiều bài tập để có thể nắm vững những lý thuyết ấy.

Nói chung phương châm “học đi đôi với hành” là hoàn toàn chính xác. Nếu không kết hợp học với hành thì không thể đạt được hiệu suất cao trong công việc được. Bởi trong công việc cái người ta cần, quan tâm hàng đầu là sản phẩm -thành quả lao động chứ không phải là hiểu biết trên lý thuyết, một khi không đạt được chỉ tiêu đó thì dầu cho có thành tích học tập tốt đến đâu thì ta cũng sẽ nhanh chóng bị xã hội đào thải, trở thành một kẻ thất bại đáng thương hại. Một kiến trúc sư đã tốt nghiệp ở trường đại học danh tiếng với thành tích học tập rất xuất sắc, vậy mà căn nhà do anh ta thiết kế ra lại không có chút thẩm mỹ, chất lượng ngôi nhà thì chỉ thuộc loại xoàng xoàng mà thôi. Một học sinh học tập rất tốt, điểm môn Công dân luôn cao, vậy mà khi ra đường trông thấy một bà lão ăn xin té ngã trên đường, không những không giúp đỡ mà ngược lại còn tỏ thái độ coi thường ghê tởm bà ấy, thiếu thực hành về mặt học vấn thì còn bù đắp lại chứ thiếu thực hành ở mặt đạo đức thì thật không thể chấp nhận. Một ngôi nhà không hoàn hảo thì còn có thể tạm sử dụng hoặc xây dựng lại, còn một con người có đạo đức suy thoái thì chỉ là đồ vô dụng. Một khi gạo đã nấu thành cơm, dù có chỉnh sửa nữa thì cái ác tâm trong đầu cũng chẳng thể nào mất đi được chỉ có nước đầu thai kiếp khác mới có thể sống tốt được, nếu không thì chỉ có thể làm hại người, xấu hổ đất nước mà thôi. Những ví dụ trên đã cho ta thấy phần nào tác hại của việc học không đi đôi với hành. Ngược lại, nếu bạn kết hợp tốt học với hành thì bạn sẽ đạt được nhiều thành tựu.

Không phải chỉ trong thời đại ngày nay mới cần phải kết hợp học với hành. Từ ngàn xưa, phương châm học kết hợp với hành đã được áp dụng không ít. Tuy nhiên, kiến thức của nhân loại vô cùng phong phú, khoa học kỹ thuật ngày càng cao, nếu không học tập sẽ bị lạc hậu, không phù hợp với những cái mới lạ của thế giới. Mà muốn đạt kết quả cao nhất trong việc học, sự kết giữa học với hành là điều không thể thiếu. Trong thời đại ngày nay, xã hội ngày một phát triển, đất nước ngày một hội

nhập với thế giới, phương châm kết hợp học với hành trở nên cấp thiết hơn bao giờ hết.

Là người học sinh, trong thời gian học tập ở nhà trường, chúng ta cần phải chăm chỉ học tập kết hợp đi đôi với hành. Học bao gồm cả văn hoá, chữ nghĩa và kinh nghiệm của cuộc sống để nâng cao trình độ văn hoá, tiếp thu khoa học và công nghệ hiện đại nâng cao về nhận thức, về chính trị xã hội. Tích cực lao động cần cù sáng tạo. Sẵn sàng tham gia vào sự nghiệp bảo vệ tổ quốc. Và sau này, khi bước vào đời thì phải tiếp tục nâng cao trình độ hiểu biết, nâng cao chuyên môn để làm việc có hiệu quả hơn.

Tóm lại, câu phương châm trên nêu rõ tầm quan trọng của sự kết hợp giữa học và hành. Thực hiện phương châm này đúng cách ta sẽ đạt hiệu quả cao trong học tập, tạo điều kiện thuận lợi cho sự nghiệp sau này, đồng thời góp phần tích cực vào việc xây dựng một đất nước phồn vinh tiến bộ.

Bài văn mẫu 9

Học đi đôi với hành là phương châm học tích cực nhất, đúng đắn nhất và thiết thực nhất.

Hành có nghĩa là hành động, là làm. Học đi đôi với hành nghĩa là học tập phải gắn liền với thực hành, thực nghiệm; phải kết hợp kiến thức học được ở trường, lớp. ở trên trang sách với hoạt động, việc là cụ thể, không được học chay, lí thuyết suông. Mọi điều học được ở trường, ở lớp phải được tập luyện, rèn luyện thành kĩ năng, kĩ xảo. Học tập, ôn tập, luyện tập thường xuyên chính là thực hiện phương châm học đi đôi với hành.

Học đi đôi với hành là phương châm học tập tiến bộ nhất, vì với phương châm ấy, học sinh sẽ phát huy được tính chủ động sáng tạo, biến lí thuyết thành kĩ năng thực hành; nhờ thực hành mà hiểu sâu hơn lí thuyết.

Thực nghiệm trong phòng vật lí, phòng hóa học, ta vừa thú vị, vừa "sáng" mắt ra những điều học về giá trị, về phản ứng và ứng dụng : ta làm quen dần với những

phát minh khoa học. Những giờ thực hành trong vườn trường, học sinh hiểu được bao điều kì thú của thiên nhiên, của cây cối hoa lá. Qua chăm bón lúa và cách dùng thuốc diệt trừ sâu bệnh gây ra cho lúa như bệnh đạo ôn, rầy nâu,... ta mới hiểu sâu sắc, cụ thể cách canh tác hiện nay trên đồng ruộng. Làm toán, làm văn, tập đọc và tập dịch tiếng Anh.... là những giờ học lí thú, học sinh được vận dụng kiến thức, tập dượt sự hiểu biết của mình. Văn ôn võ luyện chính là học đi đôi với hành.

Học mà không hành là lối học vẹt, chỉ biết nhai đi nhai lại mớ lí thuyết suông. Phan Bội Châu đã châm biếm lối học cử lạc hậu : " Hiền thánh liêu nhiên, tụng diệc si!" (Thánh hiền đã vắng thì có đọc sách cũng ngu thôi !). Học mà không hành chỉ trở thành " con mọt sách"; khi vào đời, đối diện với những vấn đề cuộc sống đặt ra, những " con mọt sách" ấy sẽ trở thành những " thầy bói xem voi" mà thôi.

Ông Vũ Khoan trong bài " Chuẩn bị hành trang vào thế kỉ mới" đã phân tích và phê phán tác hại do lối học chay, học vẹt gây ra. Sau khi khẳng định "sự thông minh, nhạy bén với cái mới" của con người Việt nam, ông viết :

"Nhưng bên cạnh cái mạnh đó cũng còn tồn tại không ít cái yếu. Ấy là những lỗ hổng kiến thức cơ bản do thiên hướng chạy theo những môn học " thời thượng", nhất là khả năng thực hành và sáng tạo bị hạn chế do lối học chay, học vẹt nặng nề. Không nhanh chóng lấp chỗ hổng này thì thật khó bề phát huy trí thông minh vốn có và không thể thích ứng với nền kinh tế mới chứa đựng đầy tri thức cơ bản và biến đổi không ngừng."

Hiện nay môn tin học rất hấp dẫn, lôi cuốn đông đảo học sinh trong nhà trường. Được ngồi trước máy tính và làm theo những điều thầy giáo chỉ dẫn, ai cũng thấm thía phương châm học đi đôi với hành.

Mục tiêu của nhà trường là đào tạo con người hành động, vừa có kiến thức hiện đại, vừa có chuyên môn và có kĩ năng sáng tạo. Nhờ kết hợp học đi đôi với hành mà học sinh nhận rõ vai trò và vị trí của tuổi trẻ trong nền kinh tế tri thức đang diễn ra, phấn đấu vươn lên học giỏi, sớm trở thành người lao động kiểu mới, đem tài năng phục vụ sự nghiệp công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước.

Nhờ thực hiện phương châm học đi đôi với hành mà các bạn em và bản thân em học tập mỗi ngày một tiến bộ.

Bài văn mẫu 10

Chủ tịch Hồ Chí Minh vĩ đại từng chỉ rõ để đào tạo được những con người vừa tài vừa đức cho đất nước thì không có cách nào hữu hiệu hơn phương châm “Học đi đôi với hành”. Bác cũng nhấn mạnh: “Học với hành phải đi đôi. Học mà không hành thì học vô ích. Hành mà không học thì hành không trôi chảy”. Thiết nghĩ phương châm và quan điểm ấy đều mang tính thời đại, đặc biệt phù hợp với nền giáo dục Việt Nam, khi chúng ta còn quá chú trọng lý thuyết mà xem nhẹ thực hành.

Học là một quá trình lĩnh hội, tiếp thu kiến thức một cách tích cực, chủ động từ nhiều nguồn khác nhau như sách vở, người hướng dẫn, bạn bè, cha mẹ,... Những kiến thức ấy không chỉ là những lý thuyết có trong sách giáo khoa mà còn là những giá trị văn hóa, đạo đức của xã hội. Con người học nhằm mục đích trau dồi trí tuệ, phát triển và hoàn thiện bản thân mình để cống hiến cho xã hội, đất nước. Song song với quá trình học là quá trình “hành”, hiểu một cách đơn giản đó là quá trình đưa lý thuyết vào với thực tiễn, là hành động cụ thể có chủ đích, nhằm kiểm tra, xác nhận và tạo ra kết quả từ những lý thuyết đã học. Ví dụ như việc bạn đọc sách dạy nấu ăn và bạn phải nấu để kiểm tra xem sách dạy có thực sự giúp bạn nấu ngon hơn không, còn món ăn mà bạn làm ra đó chính là thành quả đạt được sau khi kết hợp học và hành. Thực hành không phải là quá trình chỉ cần làm làm một lần duy nhất mà đó là một quá trình lặp lại, đến độ thuần thục thì khi đó mới thực sự là đưa lý thuyết vào thực tiễn thành công. Món ăn bạn mới học được, lần đầu bạn nấu hơi mặn, lần sau lại hơi nhạt, nhưng bạn nấu đến lần thứ 10 thì chắc chắn phải vừa, nếu không thì hẳn là lưỡi bạn đã có vấn đề.

Về phương châm “Học phải đi đôi với hành”, đó là một phương châm đúng đắn trong mọi sự học hành. Chúng ta đừng nên chống chế rằng các nhân sĩ thời phong kiến học chỉ học thuộc vài chục cuốn kinh thư là đã đỗ đạt làm quan rồi nổi danh một thời. Nay đã là thế kỷ 21, con người phải bao gồm cả đức và tài, đặc biệt là đương thời buổi hội nhập, chúng ta cần phải có những bước tiến vượt bậc, những bước

đường tắt thì mới mong rút ngắn được khoảng cách tụt hậu trăm năm. Thế nên không còn cách nào khác là học và hành phải đi đôi với nhau, chúng ta vừa học vừa làm luôn, sai đâu sửa đó để rút ngắn thời gian kiểm chứng, để nhanh tạo ra những thành tựu nổi bật. Chẳng vậy mà, ở những trường đại học, cao đẳng, hay trường dạy nghề, họ thường bố trí học lý thuyết và thực hành song song. Sinh viên y sáng học lý thuyết về nhóm máu, chiều đã bước lên phòng thí nghiệm tự chích máu của mình ra làm thí nghiệm luôn. Quả thực phải như vậy thì mới nhớ lâu, hiểu kỹ được. Hay như Debra Luffer có một câu nói rất kinh điển: “Có những ý nghĩ có thể mãi mãi chỉ nằm trên giấy, nhưng những ý tưởng khác thì luôn có một con đường dẫn thẳng vào trong các nang, các chai ngành dục”. Vậy sự chênh lệch ấy là ở đâu, khi mà mọi ý tưởng đều có một cơ hội như nhau, đó chính là sự thực hành của con người, thành công hay thất bại đều chỉ nằm trong một hành động làm hay không mà thôi. Lại lấy một ví dụ khác, người nghệ sĩ nắm rất rõ phương thức gảy đàn, nhưng chưa một lần sờ vào dây đàn thì đó không phải là một nghệ sĩ chân chính, bởi họ không tạo cho đời một khúc nhạc êm ái. Cũng tương tự như bạn học tiếng Anh mỗi ngày nhưng chưa bao giờ dám bắt chuyện với một người nước ngoài hay đơn giản là trốn tránh cả những tiết luyện nghe nói. Điều ấy cho thấy rằng lý thuyết của các bạn là lý thuyết chết, chỉ có thực hành mới tiếp cho chúng sự sống để khiến chúng tồn tại và phát triển. Có điều mà mọi người ít khi nghĩ đến, đó chính là lý thuyết cho chúng ta hiểu biết 1 phần thì thực hành làm được gấp 10 lần như thế, đó là những bài học kinh nghiệm mà chẳng lý thuyết nào viết ra cho bạn, trừ khi bản thân bạn tự trải nghiệm và lưu giữ.

Tuy vậy, ngày nay lại có một bộ phận không nhỏ những người học kiểu đối phó, học cho có, đến kỳ thi thì đi sưu tập đề thi năm ngoái hoặc có người thì đọc thuộc cả sách, trong khi chỉ cần tóm đại một chỗ hỏi lại là đã vật vã, hoang mang vì không giải thích được. Đó là thói học vẹt, học tủ vô cùng nguy hại, rồi mai đây đất nước chỉ toàn một sách, toàn những cái đầu lười tư duy, lười hành động, nào chỉ có nhiệm vụ ghi nhớ và không hơn. Chưa kể có người học chỉ vì thăng quan, tiến chức chứ chẳng phải vì trau dồi kiến thức, thế nên mới có cảnh 50 ngàn, 30 ngàn một buổi học hộ, học thuê. Riết rồi nghĩ cái người học hộ bỏ ra vài tiếng kiếm mấy chục ngàn

rẻ mặt, còn người thuê thì chẳng cần học cũng không cần hành luôn. Ôi từ khi nào cái sự học nó lại lạ thế!

Tôi từng có nghe câu chuyện học sinh hỏi người hướng dẫn cách thực tập, người hướng dẫn lấy cuốn sách hướng dẫn mò mẫm cả buổi mà vẫn chẳng nghĩ ra cách, đây là lỗi của việc lười thực hành. Thế nên hãy ghi nhớ, học phải có hành, học mà không hành chẳng khác nào không học, học như vậy vừa tốn thời gian, vừa vô nghĩa. Có câu nói thì hay mà làm thì dở, chính là một câu phê phán sâu sắc cho thói quen học mà lười thực hành ấy, bởi có bao giờ làm đâu mà hay cho được.

“Học đi đôi với hành” là một phương châm chuẩn xác, là kim chỉ nam cho ngành giáo dục của Việt Nam ta, để tạo ra thế hệ thanh niên giỏi toàn diện, vừa chắc lý thuyết lại vừa giỏi làm, tiết kiệm được nhiều kinh phí trong việc đào tạo lại. Riêng thế hệ học sinh chúng ta lại càng cần phải nắm chắc phương châm trên, học viết thì phải luyện viết, học võ thì phải luyện quyền, học toán thì phải xông pha đi giải bài tập. Có thể lý thuyết mới không là lý thuyết suông mà lý thuyết đã phối hợp thật ăn ý với thực hành cho ra những kết quả tốt đẹp.